

Saarelaisten Sanomat

1/2026

Nyt mukaan
kesäretkelle
lisälmeen 25.7.
Ks. sivu 19-20

Sukukorut

Ruuska.pirjo@gmail.com
tai puh.040 715 7211.

Hopeinen pinssi 36,-
S-riipus 65,-
Riipuskorvakoru 110,-
Nastakorvakoru 110,-
Kalvosinnapit 125,-
Kravattineula 115,-

30,-

50,-

50,-

35,-

Kirjat

Huom!Tarinakirja 1 loppuunmyyty,
Tarinakirjaa 2 saatavilla. Tilaukset
myös veijosarelain@gmail.com

www.saarelaiset.fi

25v. Kuvakirja 48s. Anita S. tai Pirjo Ruuska
ja puh. 040 715 7211

30,-

+Postitus kirjoilla n. 10,-

Paidat

Sukuseuran pikee-paita

Saatavilla:

Khaki L ja XL,

Musta M ja XXXL

Hinnat:

Aikuisten koot 40,- (jäsenet 35,-)

Tilaukset: Ruuska.pirjo@gmail.com tai puh.040 715 7211.

Rintaan teksti joko "Juuret Pielisen Karjalassa" tai "Saarelaiset"

Sisällysluettelo

Sisällysluettelo s. 3

Puheenjohtajan palsta s. 4

Yli 50v. Mukana Lions-toiminnassa s. 5-11

DNA-tutkimusten tuloksia -onko sukuhaaroilla yhteyksiä? S.12-13

Jukka Budapestin puolikkaalla s. 14-15

In memoriam Olavi Malinen s.16

Sukuseuran toimintakertomus s.17-18

Kesäretki Juhani Ahon maisemiin Iisalmeen s. 19-20

Julkaisuasiaa ja jäsenmaksu 2026 s. 21

Yhteystiedot s. 22

Saarelaisten Sanomat 1/2026

Päätoimittaja: Anita Saarelainen

Toimitus ja taitto: Hallitus/ Veijo Saarelainen,
avustajina jäsenistö.

Julkaisu:: saarelaiset.fi

Paperijulkaisu uusin sisällöin julkaistaan loppuvuonna.

:

Seuraavassa lehdessä mm:

- **Ennakkotietoa seuraavista sukupäivistä**
- **Sukuseuran jäsen Päivi Ketola**
- **Uusi sarja: nostalgisia lapsuusmuistoja (lähetä muistelo!)**
- **Ym.**

Puheenjohtajan palsta

Miksi kannatti muuttaa maalle?

Muutin viime kesänä Kivijärvelle, tuhannen asukkaan kuntaan. Moni piti ratkaisua erikoisena – jotkut suorastaan kyseenalaisena. Ikään kuin suunta olisi vain yksi: etelään, suurempiin kaupunkeihin, kohti palveluja ja mahdollisuuksia.

On totta, että muuttovirralle on syynsä. Opiskelu ja työ vetävät nuoria pois, ja myöhemmin moni seuraa lapsiaan kasvukeskuksiin. Terveyspalvelujen saatavuus huolettaa. Näitä ei kannata vähätellä.

Mutta samalla kannattaa kysyä: kuinka välttämättömiä kaupungin lupaukset lopulta ovat? Kulttuuri, ravintolat, tapahtumat – ne kuulostavat hyviltä. Mutta kuinka moni käyttää niitä arjessaan niin usein kuin kuvittelee?

Pienessä kunnassa elämä ei tule valmiina pakettina. Se pitää rakentaa itse. Se vaatii oma-aloitteisuutta: on mentävä mukaan, tutustuttava ihmisiin, luotava omat verkostot. Juuri siinä piilee maaseudun vahvuus. Kun ihmiset tuntevat toisensa, syntyy luottamusta. Naapuriapu ei ole palvelu vaan tapa toimia. Ketään ei jätetä yksin – mutta kukaan ei myöskään ole pakotettu olemaan koko ajan muiden keskellä.

Maaseudulla elämä yksinkertaistuu. Melu, kiire ja jatkuva ärsyketulva jäävät taka-alalle. Samalla katoaa myös paljon turhaa kuluttamista. Asuminen on edullisempaa, ja rahaa jää muuhun kuin neliöiden maksamiseen.

Tilalle tulee jotain, mitä kaupungissa ei voi ostaa: rauha. Hiljaisuus. Luonto, joka ei ole viikonloppuprojekti vaan osa arkea. Huomaan itsekkin pysähtyväni kuuntelemaan lintujen laulua – asia, jota en aiemmin edes huomannut kaipaavani.

Ja kyllä, maalla tarvitaan auto. Palvelut eivät ole nurkan takana. Mutta kaikki olennainen löytyy läheltä, ja loput ovat saavutettavissa. Kaupunkiin pääsee kyllä – mutta sieltä tekee yllättävän usein mieli palata takaisin mahdollisimman nopeasti.

Maalle muuttaminen ei ole askel taaksepäin. Se on tietoinen valinta pois yhdestä elämäntavasta – ja kohti toista. Kaikille se ei sovi. Mutta yllättävän monelle se voisi sopia paremmin kuin uskaltaa myöntää.

Anita Saarelainen

Lions toimintaa harrastuksena yli 50 vuotta

Kalevi Saarelainen

Lions-toiminta maailmalla ja Suomessa

Lions Clubs International -toiminta on levinnyt tänä päivänä 200 maahan ja yhteisön toimivien jäsenten määrä on 1,4 miljoonaa.

Lions-aate saapui Suomeen kanadansuomalaisen Arne Ritarin aktiivisen markkinoinnin seurauksena, ja Suomen ensimmäinen klubi "Lions Club Helsinki-Helsingfors" perustettiin 14.8.1950. Suomen Lions-liitto ry on saavuttanut jo 75 vuoden iän. Liiton johdossa on puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä neljä hallituksen jäsentä.

Piirien puheenjohtajat muodostavat

Kuvernöörineuvoston, ja liitolla on myös kuusi toimialajohtajaa sekä toiminnanjohtajan johdolla työskentelevä toimistohenkilökunta.

Suomen Lions -liitto piireineen ja klubeineen on elinvoimainen palvelujärjestö, jonka visiona on olla vuonna 2030 Suomen merkityksellisin auttaja. Silloin Suomesta tulee tämän kansainvälisen järjestön isäntämaa, jota johtaa suomalainen puheenjohtaja.

Suomessa on tätä nykyä 15 500 lionsia eli leijonajäsentä. Suomen Lions-toiminta on organisoitu piirikohtaisesti, joita on kaikkiaan neljätoista. Klubien määrä on 714.

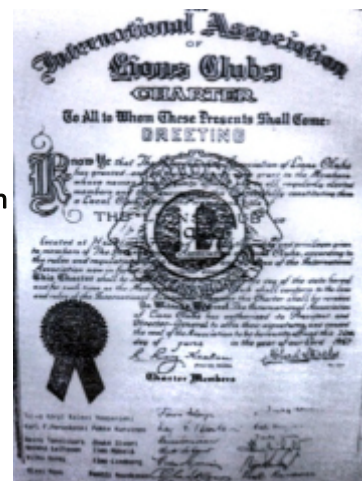
Piirit 107-B ja 107-N sekä Lions Club Helsinki/Sata

Uudellamaalla on kaksi piiriä 107-B eli läntinen käsittäen 41 klubia ja 107-N itäinen, jossa on 66 klubia.

Klubi Lions Club Helsinki/Sata perustettiin ravintola Espilässä 4.4.1957. Klubi oli Suomessa sadas, mikä näkyy myös klubin nimessä. Klubin perustivat eri puolilla Suur-Helsinkiä asuneet ja monenlaisissa ammateissa toimineet viisitoista miespuolista henkilöä, joten siitä tuli alueista riippumaton klubi. Sen kokoontumispaikoiksi muodostuivat vuosikymmeniksi Helsingin keskustan ravintolat, mm. hotelli Helsinki ja ravintola Savoy. Vuodesta 2002 lähtien klubi on pitänyt kuukausikokoukset ja juhlasa Kampissa Helsingin suomalaisen klubilla.

Klubin ensimmäisenä presidenttinä toimi **Kalevi Haapaniemi** ja hänen johdollaan jo seuraavassa kokouksessa 16.5.1957 klubille hyväksyttiin 107-B -piirin 107B -mallisäännöt. Kokouksessa ensimmäisen esitelmän "Miten elokuva syntyy Suomessa" piti alan mies, klubin jäsen **Karl F. Peronkoski**. Ensimmäisestä varainkeruuaktiviteetista eli teatterinäytännön järjestämisestä Kansallisteatterin pienoisnäyttämöllä päätettiin 24.3.1958, ja pyydettiin **Tauno Paloa** esittämään yhden miehen teatterina näytelmän "Naisen kädet". Saaduilla lipputuloilla ja Helkama Oy:n hankintatuella ostettiin televisio, joka luovutettiin ensimmäisenä

"Liberty Intelligence Our Nations" eli suomalaisittain "Luovuta Isänmaasi Onnellisena Nousevalle Sukupolvelle" on johtoajatus kansainväliselle yhteisölle "The International Association Of Lions Clubs", joka perustettiin Melvin Jonesin aloitteesta Chicagossa Yhdysvalloissa vuonna 1917. "WE SERVE" eli " Me palvelemme" oli järjestön yhteisön toiminnan kuningasajatus.

aktiviteettina 29.3.1958 Sotainvalidien Veljesliiton aivovammaisten hoito- ja tutkimuslaitokselle. Aivovammaisia oli sotien päätyttyä yli 5 000 henkilöä, joista vielä 1958 oli elossa noin 4 600 henkilöä.

Klubin jäsenmäärä oli ensi vuosina vähäinen, mikä ei ollut esteenä, etteikö ratkaisuja löydetty ja tarpeellinen hyväntekeväisyys lähti ripeästi liikkeelle.

Klubin hyväksymät mallisäännöt eivät riittäneet, joten pian käynnistettiin työ klubin omien ohjeiden aikaan saamiseksi kolmen jäsenen komiteatyöskentelynä. Näin valmistui klubikokouksen päätettäväksi 5.11.1958 ” Helsinki Sata HUONEENTAUU.”

Huoneentaulusta selviää mm., mitkä olivat klubin arvot, mitä haluttiin saada aikaan sekä millaisia työskentelytapoja ja periaatteita noudatetaan.

Lions-klubien ja niihin kutsuttujen jäsenten määrä alkoi lisääntyä Suomessa varsinkin vuoden 1987 jälkeen, kun jäseniksi hyväksyttiin myös naiset. Vuosituhannen vaihteessa Suomessa oli 950 klubia ja niissä lähes 27 000 jäsentä. LC Helsinki/Sadan jäsenmäärä oli kaudella 2003-2004 suurimmillaan 33 jäsentä, kun tavoitteena oli ollut, ettei jäsenmäärä saa nousta yli 30 jäsenen.

Helsinki Sadan klubitehtävien hoitamisessa noudatettiin rotaatioperiaatetta, eli joka toimikaudelle valittiin vaalikokouksessa uudet klubivirkailijat. Klubissa oli presidentti puheenjohtajana, 1. ja 2. varapresidentti, past presidentti, sihteeri, varasihteeri, rahastonhoitaja, klubimestari ja tail wister. Lisäksi erilaisiin jatkuviin tehtäviin nimettiin vastuu- ja yhteyshenkilöitä, ja itse mm. toimin Arla-yhteyshenkilönä yhtäjaksoisesti vuodesta 2004 pitäen yhteyttä Arlainstituutin rehtoriin, opettajiin ja oppilaskunnan hallitukseen tukieksamme hankinnoilla näkövammaisten koulun oppilaskunnan vapaa-ajan toimintaa, kunnes tukeminen lopetettiin.

Jäsenyyteni Lions Club Helsinki / Sadassa alkoi 1.1.1975

Miten liittyminen tapahtui?

Klubin silloinen presidentti Jorma Danska otti minuun yhteyttä syksyllä 1974 ja tiedusteli, olisinko kiinnostunut lions-toiminnasta, jos hän esittäisi minua LC Helsinki/Sadan jäseneksi seuraavassa klubikokouksessa?

Saatuani taustatietoa, millaista toimintaa klubissa oli, millainen yhteisö se oli jäseniltään ja millaisia tehtäviä klubissa minun edellytettiin tekevän, innostuin lähtemään mukaan. Klubissa oli jäsenenä pääasiallisesti liikelämän johtotehtävissä toimivia henkilöitä, kuten minua ehdottanut presidenttikin, muutamia virkamiehiä sekä yksi lääkäri.

Itse olin tuolloin 32-vuotias ja työskentelin Helsingin kaupungilla talouspäällikkönä. Vaimoni Liisa oli mukana työelämässä ja esikoispoikamme Karri kolmevuotias. Asuimme silloin kerrostaloasunnossa Espoossa.

Olin aluksi huolissani sen suhteen, kuinka uudet klubivelvoitteet mahtuvat omaan ja perheen aikatauluihin. Vaimoni kuitenkin rohkaisi minua lähtemään mukaan toimintaan.

Siispä lupauduin liittymään klubiin. Ensin presidentti toi ehdotuksen uudesta jäsenestä klubikokoukseen, jonka tuli hyväksyä jäsen ehdokas yksimielisesti, minkä jälkeen sain kutsun saapua seuraavaan kokoukseen esittäytymään ja kertomaan itsestäni, työstäni ja harrastuksistani sekä tietenkin perheestäni. Poistuttuani kokouksesta läsnäolijat tekivät lopullisen päätöksen, jolla minut hyväksyttiin jäseneksi.

Presidentti soitti seuraavana aamuna minulle ja onnitteli uutta klubijäsentä sekä toivotti minut tervetulleeksi ensimmäiseen alkavan vuoden tammikuun kokoukseen.

Mihin tulikaan lupauduttua?

Klubikokouksia ja hallituksen valmistelevia kokouksia pidettiin kuukausittain. Mukana olo tuntui aluksi yksinäiseltä, kun ei vielä tuntenut "arvovaltaisia" klubiveljiä ja kokoukset tuntuivat kovin muodollisilta. Tapana oli kutsua alan asiantuntija luennoimaan kiinnostavista aiheista, jonka jälkeen alkoi aina vilkas keskustelu ja kysymysten esittäminen sekä ateriointi, joka jatkui myöhään iltaan. Jos ei onnistuttu saamaan vierasta luennoitsijaa, takuuvarmasti klubin jäsen, professori **T.J. Kukkamäki** oli aina vapaaehtoinen luennoitsija ja häneltä, maailmaa laajasti nähneeltä ammattilaiselta saattoi odottaa luentoa yllättävistäkin aiheista. Kokouksissa vallitsi hyvä veljeshenki, mikä jatkossa edesauttoi viihtymistä.

Kaudelle 1977-78 minut valittiin rahastonhoitajaksi. Silloin vielä klubin rahaliikenne hoidettiin pankkitilin kautta ja kirjanpito tapahtui kirjanpitolihkoon manuaalisesti kirjaamalla. Menot ja tulot ja välitilinpäätös piti kertoa kuukausittain, koska jokaisessa klubikokouksessa rahastonhoitaja antoi selvityksen klubin taloudellisesta tilanteesta. Hommasta selvisin puhtain paperein, olihan minulla alan koulutus ja kokemusta tilintarkastajana toimimisesta.

Klubi perusti myyjäistoimikunnan organisoimaan kirpputorimyyjäisiä varojen hankkimiseksi hyväntekeväisyystyöhön. Myyjäispaikkakin löytyi helposti, kun elokuva-alan mesenaatit Mäkelän veljekset olivat klubin jäseniä ja omistivat Hakaniemessä elokuvateatteri Tuulensuun, myöhemmän Arenan. Siellä pidettiin 18.11.1979 kaikki ennako-odotukset ylittäneet varsin tuottoisat myyjäiset. Klubille jäi puhdasta tuottoa silloista rahaa 8 800 mk. Olin iloinen, kun kassaan oli kertynyt varoja tuleville vuosillekin.

Vuosina 1980 – 1984 olin vuorossa presidenttitehtäviä hoitamaan. Kaudelle 1980-81 minut valittiin 2. varapresidentiksi, seuraavalle kaudelle 1. varapresidentiksi ja kaudelle 1982-83 ensimmäisen kerran klubin presidentiksi, sekä seuraavalle kaudelle vielä past presidentiksi. Tällöin klubin kokouspaikkana oli hotelli Helsingin kabinetti.

Nämä toimintavuodet koin antoisina, koske niihin sisältyi erilaisia palvelu- ja varainkeruuaktiviteetteja. Omalla presidenttikaudellani järjestin näkövammaisten oppilaitoksen, Arlainstituutin, opettajille perheineen ja oppilaitoksen oppilaille 3.3.1983 Leppävaaran kirkkoon sinfoniaorkesterin konsertoimaan. Tilaisuuteen osallistuivat myös tietenkin klubiveljet perheineen.

Kirpputorimyyjäiset jatkuivat myös vuotuisena aktiviteettina 1990-luvun lopulle asti, mutta muitakin rahakeräysaktiviteetteja järjestettiin, mm. vappusään arvausta jne.

2000-luvulla hyväntekeväisyystarpeet ja kohteet lisääntyivät. Silloin varoja ryhdyttiin hankkimaan järjestämällä tasokkaita joulukonsertteja Temppeliakion kirkossa. Ensimmäinen konsertti järjestettiin 9.12.2000 naiskuoro Philomelan kanssa, jonka solisteina olivat oopperalaulajat **Raili Viljakainen** ja **Raimo Laukka** sekä urkurina **Kai Erik Gustafsson**.

Onnistunut konserttitapahtuma loi vankan pohjan kaikkiaan yli kahdenkymmenen konsertin järjestämiselle yhtäjaksoisesti vuosina 2000 - 2021. Kaksi viimeisintä konserttia olivat **Diandran** konsertti orkestereineen 3.12.2019 Helsingin Vanhassa kirkossa sekä 27.11.2021 **Tommi Metsäkedon** ja pianisti **Jukka Nykäsen** konsertti Temppeliakion kirkossa. Olin myös konserttitoimikunnan jäsen ja aktiivisesti konserttien valmisteluissa mukana. Konsertit tuottivat hyvin, joten klubin talous saatiin vakaalle pohjalle vuosikymmeniksi.

Viiteen vuoteen emme ole enää kyenneet järjestämään suuritöisiä konsertteja, kun veljesjoukko on jo varsin ikääntynyt, ja kirkkojen nykyiset vuokrat alkoivat syödä ison osan tuotoista.

Vain ulkomaiset työkomennukset oli hyväksyttävissä syitä kieltäytyä klubin virkailijatehtävistä ja yhteyshenkilötehtävistä, joten minullekin lankesi klubin sihteeritehtävät sekä kausilla 1995-1996 että 2002-2003.

Toisen kerran oli sitten vuorossa neljän vuoden presidenttikaudet vuosina 2016 – 2019, jolloin toimin klubin presidenttinä vuodet 2017 - 2018.

Kirjoitin klubin toiminnasta kaksi kirjaa mm. klubin 50-vuotishistoriikin 1957 – 2007 sekä työstin myös kaksi valokuvakirjaa.

Klubissa sihteerinä tehtävät olivat aina työläimpiä, koska kaikki hallitus- ja klubikokousten asioiden valmistelut vaativat paneutumista ja aikaa kului yhteydenottoihin, kuten myös runsasta kirjeenvaihtoa 107-B-piiriin, Suomen Lions-liittoon sekä USA:n päämajan kanssa. Hallintoihmisenä pidin ”langat käsissä”.

Klubi on palkinnut toimintani kahdesti: 19.4.2006 minulle myönnettiin USA:n päämajasta Melvin Jones-jäsenyys, joka perustuu samanimiseen henkilöön Lions-liikkeen perustajana. Toisena huomionosoituksena sain Lions-ritarin arvon 25.2.2014 Arne Ritari- säätiöltä.

Mieleenpainuvin valtakunnallisista kokouksista on ollut Lions-liiton 50-vuotisjuhlakokous Vantaalla, jossa juhlapuheen piti tasavallan presidentti **Martti Ahtisaari**.

Muita varojen keräystapoja klubillamme ovat olleet vuosittaiset Bauhaus-yhtiöiden inventoinnit sekä syksyisin ja keväisin Helsingissä tapahtuneiden massajuoksujen liikenteenohjaustehtävät. Näiden merkitys klubin tulolähteinä kasvoi, kun konserttien järjestäminen ei enää kannattanut.

LC Helsinki/Sadan klubiveljet ovat vierailleet myös ulkomaisissa klubeissa. Niin ikään meidän klubikokouksissamme on käynyt vuosien mittaan lukuisia vieraita. Vierailuista on klubille kertynyt koko joukko klubiviirejä, jotka on koottu ”ryijyksi” pidettäväksi esillä omissa kokouksissa ja juhlissa.

LC Helsinki/Sadan hyväntekeväisyys

Lions-toiminta perustuu jäsenten vapaaehtoiseen työhön ja klubiveljien aktiivisuuteen.

LC Helsinki/Sadalla ovat olleet ensisijaisia ja pysyviä kohteita Arlan näkövammaiset ja diakoniatyön kautta avustettavat perheet sekä Sri Lankassa kummilasten koulutuksen tukemiset.

Toimintakauden aikana on otettu esiin tuen tarvitsijoita myös USA:n päämajan ja Suomen Lions-liiton aloitteista, kuten mm. USA:n Sight First I ja II -kampanjoinnit tai Suomen Punaisen sulka -keräykset sekä Ukraina-tuet. Näistä viimeisin on ajankohtainen edelleenkin.

Näkövammaiset opiskelijat

Vuodesta 1975 alkaen toimiessani klubissa eri tehtävissä ja jälleen tulevalla kaudella 2026-2027 jo kolmannen kerran presidenttinä klubitoiminta on ollut minulle kaikkina näinä vuosina tärkeä harrastus. Tyydytystä on tuonut ja työhön on motivoinut se, että yhdessä olemme saaneet aikaan tuloksia, kun on voinut kohdentaa kerättyjä varoja tärkeisiin kohteisiin. Myös klubin veljestöiminta ja puolisoiden leidoiminta ulko- ja kotimaan vierailuineen sekä klubijuhlat ovat olleet antoisia, motivoivia ja tärkeitä kanssakäymisen kanavia.

Klubi on antanut taloudellista tukeaan moneen tarpeeseen. Kaikista pitkäaikaisin suhde syntyi näkövammaisiin opiskelijoihin Valtion Näkövammaisten ammattikoulussa alkaen jo vuodesta 1962. Oppilaitos siirtyi Helsingin Kalliosta Espoon Leppävaaraan, jolloin nimi vaihtui 1990 Arlainstituutiksi.

Näkövammaisten oppilaitos oli valtakunnallinen ja opiskelijat asuivat internaatissa oppilaitoksen asuntolassa. Oppilaat, jotka asuivat ja elivät oppilasasuntolassa, tarvitsivat taloudellista tukea sellaisiin hankintoihin, jotka lisäsivät heidän vapaa-ajan harrastusmahdollisuuksiaan, sillä siihen ei valtiolta löytynyt rahaa.

Minut oli kutsuttu klubin Arla -yhteyshenkilönä mukaan suunnittelemaan ja toteuttamaan instituutin rehtorin ja oppilaskunnan puheenjohtajan kanssa opiskelijoille oma vapaa-ajan tila, "Leijonaluola". Se toteutui klubin ja hankkimani ARS-säätiön lahjoittamien tukirahojen turvin. Ensimmäisenä piti hankkia tiloihin asianmukainen kalustus sekä viihtymistä edistämään perustaa disko stereo- ja muine av-laitteineen.

Opiskelijoilla oli lukuisia harrastekerhoja, joita klubi tuki hankkimalla vuosien kuluessa mm. dreijan ja polttouunin artesaanikerholle, biljardipöydän, antennijärjestelmät titauserholle, tandem -pyöriä urheilukerholle ym. Oppilaitoksen joului- ja kevätjuhlassa olin usein luovuttamassa klubin stipendejä oppilaitoksen opettajakunnan nimeämille opiskelijoille.

Arlan näkövammaisten tukeminen lopetettiin 3.5.2017, kun tukivuotia oli kertynyt kaikkiaan 55.

Klubin tuki kirkon diakoniatyön kautta

Klubikokous päätti syksyllä 2018 valita klubin seuraavaksi jatkuvaksi tuen saajien kohteeksi Helsingin, Espoon ja Vantaan vuosittain vaihdettavien seurakuntakohteiden diakoniatyön. Seurakunnat saavat tietyn määrän päivittäistavaratalojen lahjakortteja, jotka diakoniatyön kautta jaetaan eniten tukea tarvitseville perheille.

Ukrainalaisten tuki

Lionsien Ukrainan tuki aloitettiin heti ensimmäisenä sotatalsana, jolloin valtakunnallisesti kerättiin klubeilta tilauksia aggregaattien sekä kamina-uunien hankkimiseksi Ukrainaan. LC Helsinki/Sata on osallistunut tukihankintoihin jokaisena talvena.

Samoihin aikoihin alkoi myös keskitetty varainkeräys klubeilta käytettyjen ambulanssien hankintaan ja varustamiseen, koska niiden tarve oli suuri. Klubimme on osallistunut ambulanssien rahoittamiseen huomattavilla summilla ja saanut siitä myös tunnustusta.

Lions-klubien rahoittamia ambulansseja oli aiemmin toimitettu Ukrainaan jo 16 kappaletta. Kuopiossa pidettiin 7.- 8.3.2026 Kuvernööriineuvoston kokous, johon osallistui mm. USA:n Lions Club Internationalin First Vice President **Mark S. Lyon**. Hän saattoi matkalle Ukrainaan Kuopioon kootut seuraavat 12 käyttökuntoon varustettua ambulanssia.

Parhaillaan tänään 18.3.2026 klo 14:00 Ukrainaan menevät ambulanssit (12) ovat Helsingin Kampin narikkatorilla ja odottavat Ukrainan suurlähettilään lähtökäskyä niille satamaan matkalla perille.

Sri Lankan koululaisten tuki

LC Helsinki/Sadalla on aina ollut yksi, enimmillään jopa kolme koululaista Sri Lankassa, joiden koulunkäyntiä on tuettu. Olemme kerran rahoittaneet myös yhden koululaisen perheelle juomavesikaivon, josta alla on kuva!

Kummiklubi Lions Club Pärnu/Livonia

LC Helsinki/Sadan yhteydet edelliseen kummiklubiin LC Stockholm / Björkhageniin olivat päättyneet jo vuonna 1987, joten uusi kummiklubi löytyi Viron Pärnusta. Sieltä saimme uuden kummiklubin, n. viisi vuotta toimineen sekaklubin Lions Club Pärnu/Livonia. Allekirjoitimme kummiklubisopimuksen Pärnussa 12.10.2012. Klubien välisiä vierailuja on tehty aika ajoin.

Summa summarum

Olen halunnut olla mukana klubin ydintoiminnoissa, enkä ole ollut kiinnostunut kilvoittelusta suomalaisista tai kansainvälisistä lions-johtotehtävistä. Sanotaan, että ”kerran Leijona aina Leijona”. Näin minä olen todella toiminut. Eikä tätä valintaani ole tarvinnut katua, sillä toiminta on tuonut itselle hyvää mieltä ja upeita ystäviä perheineen ympäri pääkaupunkiseutua.

DNA-sukututkimus vahvistaa: 6. suku kuuluu yhteiseen geneettiseen isälinjaan – entä 9. suku ja Tuori-nimi?

Tuore tieto DNA-sukututkimuksesta tuo taas lisävaloa perinteiseen sukututkimukseen: 6. suku, joka tunnetaan erityisesti Honkarakenteen perustajina, yhdistyy samaan geneettiseen isälinjaan kuin suvut 1, 3, ja 4. Nyt puuttuu vielä vastaavaa tietoa suvuista 2, 7, 8 ja 9. Jälkimmäinen suku eli entiset Tuorilaiset on jäänyt perinteisessä sukututkimuksessa arvoitukselliseksi. Pieniä vihjeitä yhteydestä kuitenkin jo ilmenee.

Geneettinen sukututkimus oli entuudestaan vahvistanut, että Saarelaisten suvut 1, 3 ja 4 polveutuvat samoista esi-isistä. Uusi tieto vahvistaa nyt, että myös suku 6 kuuluu varmasti samaan isälinjaan.

Tieto ilmenee FamilyTreeDNA-palvelussa, jossa 6. suvun jäsen on teettänyt laajimman Big Y-700-testin. Tulosten mukaan hänellä on kansani yhteinen esi-isä, joka on elänyt suurin piirtein 1600-luvun puolivälissä. Todennäköisyyden aikahaarukka tosin on vielä melko leveä ja yltää 1500-luvun alkuun ja 1700-lopun jälkipuolelle. Tulos tarkentunee tulevaisuudessa.

Aikaisemmin vastaavia "osumia" on esiintynyt kolmen muun mainitun sukuhaaran miespuolisten edustajien kanssa. Sen sijaan vielä ei esiinny sukujen 2, 7, 8 ja 9 kanssa yhtään isälinjan DNA:n osumia. Joko testejä ei ole tehty tai sitten näiden sukujen testatuilla henkilöillä ei ole kansani yhteistä esi-isää.

Tuorilaisten arvoituksen jäljillä

Kirkonkirjojen perusteella on jo näyttänyt, että seitsemän säilynyttä Saarelaisten sukuhaaraa ovat samaa alkuperää. Viides suku sammui jo 1600-luvun lopussa suurina nälkävuosina.

Ainoastaan 9. suvun jäsenistä ei voida arvioida kirjallisten lähteiden kautta, polveutuvatko he samoista esi-isistä kuin muut sukuhaarat. Sukuhaara kuitenkin vaihtoi jo 1700-luvun lopulla sukunimen Tuorilainen tilalle Saarelainen. On myös tiedossa, että suvun vanhimmilla tunnetuilla miehillä oli lisänimenä Sarela eli Saarela.

Nimen vaihtoon vaikuttava tekijä ilmeisesti oli perimätieto, jonka mukaan suku oli alun perin ollut samaa juurta kuin Saarelaiset, tavalla tai toisella. Ehkäpä oli tiedossa, että on yhteisiä esi-isiä ja nimi vain oli jostain syystä matkan varrella vaihtunut. Vai olisiko ollut jonkun lesken tunnustus suunnilleen kuolinvuoteella, että lasten isä olikin joku muu kuin puoliso.

Kirkonkirjat tai muut säilyneet kirjalliset lähteet eivät kuitenkaan voi vahvistaa sukuyhteyttä sen enempää kuin kumotakaan. Yhteys voi olla myös yllättävämpi tai ajallisesti etäisempi. Varmuuden antaisi vain geneettinen sukututkimus.

Mahdollinen yhteys voi olla 1500-luvulta asti

Itse teettämäni DNA-sukututkimuksen testit tuovat yhden "osuman" kohdalla esiin nimen Tuori vanhimman tunnetun esi-isän sukunimenä tai lisänimenä. Itse osuman nimeä en tiedä, sillä näkyvissä on vain nimimerkki "Mr. K.A.". FamilyTreeDNA:n arvion mukaan meillä on kuitenkin yhteinen esi-isä, joka on elänyt noin tusinan muun osuman tavoin joskus vuoden 1650 tienoilla.

Tämän "osuman" tietämä vanhin esi-isä oli **Anders Matsson Tuori**, joka eli vuosina 1698–1766 Limingassa. Se on varmaa, että kyseinen Antti Matinpoika polveutui samasta esi-isästä kuin Saarelaisten suvut 1, 3, 4 ja 6.

Sain myös äskettäin tietää nimimerkin takana olevalta puolisoilta, että Tuori-nimi oli ilmeisesti talon nimi, jossa Anders/Antti oli ollut renkinä. Kyse oli siis läntiseen tapaan lisänimestä, joka tuosta vain vaihtuu, jos palkollinen menee toiseen taloon. Hänen poikansa käytti vielä lisänimeä Tuori. Pojanpojan sukunimi oli vaihtunut **Voutilaksi** ja hänen poikansa taas oli **Alatalo**. Suku oli Limingassa vielä sata vuotta Antin jälkeen.

Liminka oli vielä 1500-luvulla valtava kirkkopitäjä, joka kattoi koko Oulujokivarren ja Kainuun. Keskiajan lopulla Liminka oli karjalaisten niin sanottua nautintamaata.

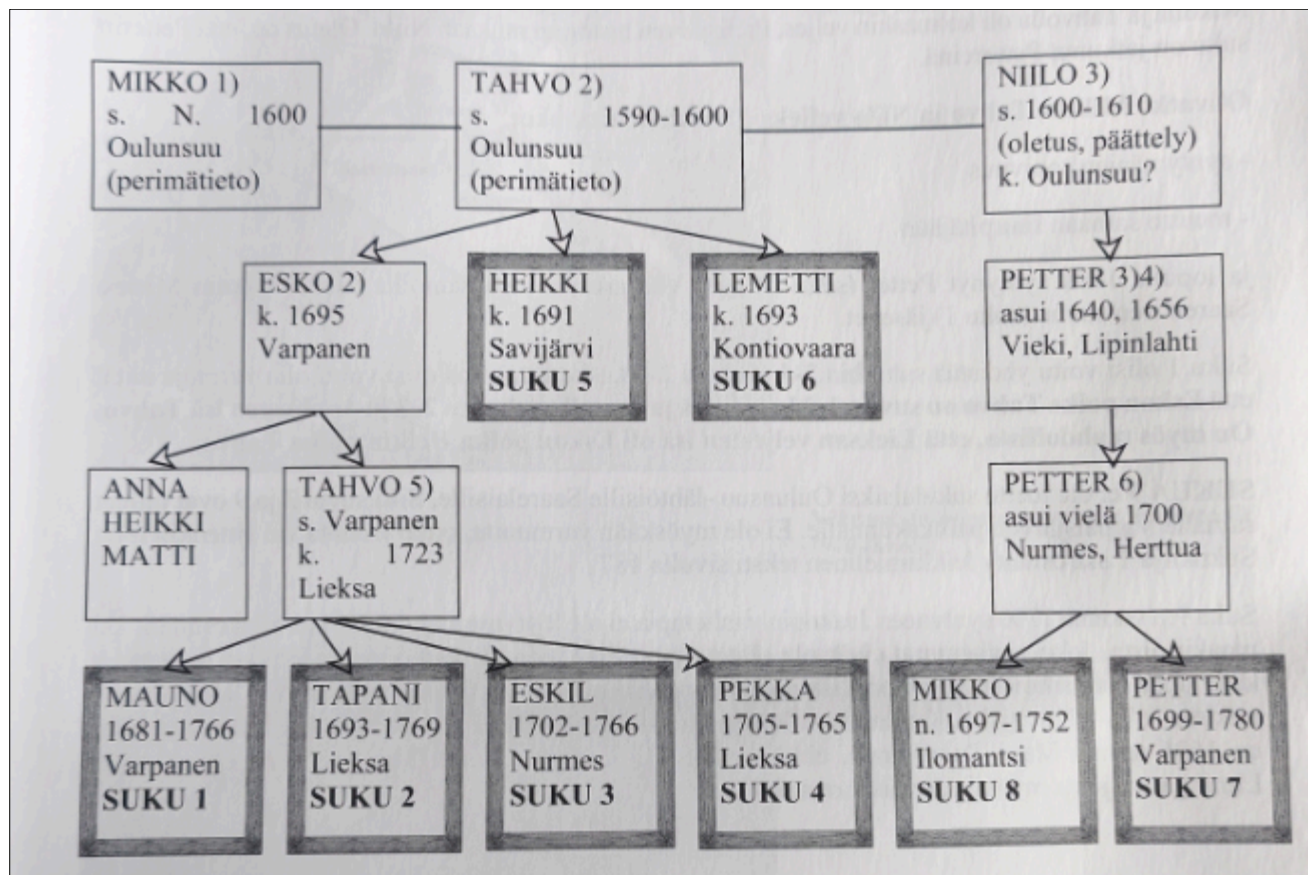
Samalle seudulle johtavat niin Saarelaisten perinteisen kuin oman DNA-sukututkimuksen jäljet aina 1500-luvulla asti. Seudulla on monta muutakin kiehtovaa piirrettä, kuten Saarelan saari Oulujoessa sekä Oulussa että Muhoksella sekä lin alueella ollut Karjala-niminen kylä, jossa oli Saarela-lisänimiä.

Olisiko mahdollista, että joku Limingan Tuori-lisänimisten veli siirtyi Saarelaisten tavoin Oulun seudulta itäiseen Suomeen 1700-luvulla? Siellä lisänimestä Tuori on sitten muotoutunut itäsuomalaisen tavan mukaisesti sukunimi Tuorilainen.

Jos kuulut sukuun 2, 7, 8 tai 9 ja olet miespuolinen Saarelainen, kannustan teettämään Y-DNA-sukututkimuksen! Jos haluat tietää lisää testeistä, ota yhteyttä sähköpostitse, soittamalla tai tekstiviestillä: asaarelainen@gmail.com tai +358 40 513 8605

Oulusta muuttaneet Saarelaiset sukuhaarojen 1-9 sukulaisuus

(Kuva sukukirjan sivulta 7)

Harrasteena kestävyysliikunta

Jukka ja Budapest Spring Half Marathon (Maaliskuu 2026)

Kevään puolimaraton on Unkarin suosituimmista tapahtumista, ja vuonna 2026 se houkutteli tuhansia juoksijoita ympäri maailmaa nauttimaan heräävästä Budapestista ja ennätyselliset 38 000 juoksijaa yli 100 eri maasta.

Puolimaraton reitti (21,1 km) kulki perinteiseen tapaan Tonavan rantoja pitkin ja Margaret-saaren läpi, mikä tarjoaa nopean mutta näyttävän reitin. Tapahtumakeskus sijaitsi Margitinsaarella (Margitsziget), mikä on kaupungin vihreä, keskeinen sydän.

Juoksijat pääsivät ylittämään useita Tonavan siltoja ja ihailemaan Unkarin parlamenttitaloa, Budan linnaa ja upeita jokivarsipanoraamoja, jotka kuuluvat Unescon maailmanperintökohteisiin. Reitin varrella oli lukuisia musiikkipeiteitä ja paikallisia kannustajia, mikä teki juoksusta festivaalimaisen.

Omat kokemukset olivat mahtavat ja samalla myös matka oli raskas, mutta hauska.

Erinomainen kevätää - kirkas auringonpaiste, sininen taivas ja optimaalinen lämpötila (noin 12–17°C). Tuuli oli maltillinen ja varsin mukava varjo paikoissa, mikä helpotti vauhdin pitoa.

Reitti on tasainen ja nopea, tosin tietyt kapeammat kohdat Margitinsaarella hieman ruuhkaisia.

Kaiken kaikkiaan 10 plus ja vahvasti suosittelen kevyesti hölkkääjille ja huippumenijöille. Tavoitteena matka, hyvä mieli ja mukava jos pääsee alle 3 tuntia.

Omaan Half Marathon taustaa liittyy paljon eränkäyntiä ja luonnossa vaellukset, aina Suomen Pohjolasta sinne maailman mannuille, jopa Kiinan Yunnan Province valkoisille vuorille. Yritän tehdä vuosittain 1-3 Half Marathon tapahtumaa, seuraavaksi Helsinki City Run Half Marathon ja alle 3 tuntia riittävä minulle.

Tsemppiä kaikille!

Jukka S.

Kaupunkimaratonit

Useimmissa suurissa kaupungeissa juostaan maratontapahtumia, joiden pääpaino on kuntoliikunnassa, vaikka media nostaakin esiin kovimmat ajat tehneet voittajat.

Maratonjuoksijalle saavutus on jo maaliin pääsy, ja samaa voi sanoa myös puolimaratonista. Maratonhan on pituudeltaan 42km 195metriä, amerikkalaisittain 26,2 mailia ja puolimaraton puolet siitä.

Budapestin päätapahtuma on maratonjuoksu syyskaudella, tänä vuonna 10.-11.lokakuuta. Kevään Spring puolimaraton tavallaan valmistelelee tuohon tapahtumaan, vaikka mistään pienestä kisasta ei ole kysymys: tulosluskaan on kirjattu puolimaratonilta 9705 suoritusta ja lisäksi liki sama määrä osallistui lyhyemmille matkoille.

Jukka kirjautti itsensä tapahtumassa kunniakkaasti maaliin sijalle 5763 ajalla 3:23:53 ollen vielä kympin kohdalla reippaasti kovemmassa vauhdissa väliajalla 1:17:40. Reipasta meininkiä. Sukuseura onnittelee! Helsinki City Marathon kisataan 16.5.

IN MEMORIAM

Olavi Malinen oli asiakkaidensa arvostama lakimies ja kiinteistönvälittäjä

Varatuomari **Toivo Olavi Malinen** menehtyi kotonaan Joensuussa 26.2.2026 äkilliseen sairauskohtaukseen 87-vuotiaana. Olavi oli Pohjois-Karjalan poikia joka eri puolilla vietetyn värikkään elämän aikana aina janosi juurilleen. Luotettava ja vastuuntuntoinen, hän oli myös energinen ja positiivinen tarinankertoja jolla oli hersyvä nauru.

Olavi syntyi Enossa 4.6.1938 vanhempiensa **Toivo ja Eeva Malisen (os. Saarelainen)** ensimmäisenä lapsena. Lapsuutensa Olavi ja hänen siskonsa, **Anna-Liisa**, saivat viettää monipuolisessa kasvuympäristössä Kontiolahden kunnan maatilalla Varparannalla, jossa heidän isänsä toimi tilanhoitajana. Isän palattua rintamalta Olavi tahtoi heti näyttää, että hän oli oppinut polkupyörällä ajon.

Alakouluun tiedonjanoinen Olavi halusi mennä vapaaehtoisena jo kuusivuotiaana kuunteluoppilaaksi. Ylioppilaaksi hän pääsi Lieksan yhteislyseosta vuonna 1957. Opiskelu vei Helsinkiin, ja hän valmistui Oikeustieteen kandidaatiksi 1963 ja Varatuomariksi 1966 Helsingin Yliopistosta.

Ensimmäinen työpaikka oli Kiteen tuomionotaari, sitten Pohjois-Karjalan lääninhallituksen ylimääräinen esittelijä. Rakkaus oli jo roihahtanut Helsingin Botnian tansseissa, kun tuli vielä käytyä Englannin Canterburyssä kieltä opiskelemaan. Olavi palasi Helsinkiin KOP:n (nykyinen Nordea) asiamiesosaston lakimieheksi. Vuonna 1967 Olavi ja Outi (os. Ruskeepää) vihittiin Porvoon tuomiokirkossa. Poika Mikko syntyi 1969 ja tytär Pauliina 1972.

Seuraava työpaikka oli Oy Shell Ab:n kiinteistöjaoston päällikkö ja eteläisen alueen suunnittelupäällikkö. Sieltä Olavi siirtyi Oy Lohja Ab:n rakennuspalveluosaston rakennuttajapäälliköksi ja Vuosaaren konttorin konttoripäälliköksi. Yrityksen kautta tuli kansainvälinen tilaisuus tarjolle, ja 1978-1980 hän toimi Irakin Baghdadin aluekonttorin konttoripäällikkönä. Vaimo Outi oli töissä lasten suomalaisessa koulussa opettajana. Täältä käsin matkustettiin tutustumaan myös Intiaan ja Pakistaniin.

Perheen palattua Suomeen Olavi osti Espoon vanhimman kiinteistönvälitysyriety Espoon Talokeskus Oy:n, jossa hän toimi kymmeniä vuosia, ja jonka kautta seurallinen Olavi solmi elämän kestäviä ystävyksiä.

Luottamustehtäviä Olavilla oli Listing-Yhdistys ry:n hallituksen varapuheenjohtajuus ja puheenjohtajuus sekä Suomen Kiinteistönvälittäjäliitto ry:n laki- ja lausuntovaliokunnan jäsenyys. Retkillä kayttiin USA:ta ja Etelä-Amerikkaa myöten.

Olaville ja perheelle tärkeitä olivat käynnit Joensuun Hammaslahden Nivassa sijainneessa vapaa-ajan asunnossa, jossa Olavi ja Outi asuivat myöhemmin useita vuosia ympärivuotisesti. Tyttärenpoika Leon visiitit olivat mieluisia ja hänelle oli mukava opettaa maaseudun puuhia. Olavi piti metsässä ja puutarhassa liikkumisesta ja hänellä oli aina työkalu matkassa. Sisko Anna-Liisa oli usein touhussa mukana. Kun ikää karttui, oli aika vaihtaa asuinpaikka Joensuun keskustaan.

Olavi perheineen kävi monissa Saarelaisten Sukuseuran tapahtumissa aina Kolin Maunolan ensimmäisistä sukupäivistä vuonna 2000 lähtien. Hänen viimeiseksi sukuseuran tapahtumakseen jäi Kolin sukupäivät vuonna 2018.

Olavi sairasti viimeiset vuotensa Alzheimerin tautia, joka ei vielä kuitenkaan ollut edennyt pahaksi. Lähtö oli äkillinen, sydämestä johtuva. Sitä ei osattu odottaa vielä ja kaipuu on suuri.

Rakkaudella muistaen,

Outi, Mikko, Pauliina ja Anna-Liisa

SAARELAISTEN SUKUSEURAN TOIMINTAKERTOMUS 2025

1. SUKUSEURAN TARKOITUS

Sukuseuran tehtävänä on selvittää Saarelaisen suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa. Sukuseura auttaa jäseniään löytämään juurensa. Sukuseuraan voivat liittyä kaikki Saarelaisten sukuun kuuluvat tai ne, jotka ovat siihen avioliiton kautta liittyneet.

2. JÄSENISTÖ

Sukuseura perustettiin Kolin Maunolassa 15.7.2000, jonne oli kokoontunut lähes 350 Saarelaista. Edellisenä kesänä Seppo ja Tuomo Saarelainen sekä Olavi Martikainen olivat pitäneet ideariihen, jossa päätettiin kutsua suku koolle. Sukuseuran jäsenmäärä on vaihdellut noin 220:n ja 260:n välillä.

31.12.2024 tilanne:

Sukuseura sai vuonna 2024 21 uutta jäsentä. Jäsenrekisteristä poistettiin vuoden lopussa kahtena vuonna jäsenmaksun maksamatta jättäneet, joita oli 18 henkeä. Poiston jälkeen rekisterissä oli 233 jäsentä, joista vuosijäseniä 97, perhejäseniä 7, ainaisjäseniä 127 ja kunniajäseniä 2.

31.12.2025 tilanne:

Sukuseura sai vuonna 2025 9 uutta jäsentä, joista 1 ainaisjäsen ja 8 vuosijäsentä. Jäsenrekisteristä poistettiin vuoden lopussa kahtena vuonna jäsenmaksun maksamatta jättäneet, joita oli 20 henkeä. Poiston jälkeen rekisterissä oli 219 jäsentä, joista vuosijäseniä 82, perhejäseniä 4, ainaisjäseniä 131 ja kunniajäseniä 2.

3. HALLINTO

Sukupäivillä 27.7.2024 valittiin hallitus seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi. Hallituksen jäsenet ja työnjako:

- Anita Saarelainen, puheenjohtaja
- Veijo Saarelainen, varapuheenjohtaja
- Kimmo Saarelainen, rahastonhoitaja
- Mikko Malinen, jäsenrekisterin hoitaja
- Pirjo Ruuska, sihteeri
- Anu Saarelainen, FB, nuoriso, retket
- Ari Saarelainen, sukututkimus
- Sulo Eskelinen, tarinat, paikallinen toiminta
- Pirjo Saarelainen, tarinat

Toiminnantarkastajaksi valittiin edelleen Sirkku Saarelainen Kuopiosta ja varalle Tuikka Karhu Turusta. Lisäksi hallituksen läsnäolokokouksiin on kutsuttu Seppo Saarelainen, 1. kunniapuheenjohtaja, ja Olavi Saarelainen, 2. kunniapuheenjohtaja. Seuralla on myös kaksi kunniajäsentä, Veijo Saarelainen ja Kalevi Saarelainen.

Hallitus kokoontui kolme kertaa. 12.4. kokoonnuttiin Jyväskylässä. Muut kokoukset (5.5. ja 2.11.) pidettiin etänä. Asioina olivat yhdistyksen talous sekä toiminnan suunnittelu ja toteutus, sukututkimus, retket, viestintä ja varainhankinta. Hallitus on pitänyt yhteyttä kokousten välillä sähköpostitse. Hallitus osallistui aktiivisesti Saarelaisten Sanomien toimittamiseen.

4. VARSINAINEN TOIMINTA

Jäsenrekisterin hoitajana toimi Mikko Malinen. Kirjavarastoa on pyritty pienentämään alennusmyyntien avulla. Kuvakirjat laitettiin myyntiin hintaan 10 e/kpl. Muitakin kirjoja on myyty tarjoushinnoin. Lisäksi halukkaille on myyty suppeampia tulosteita sukutiedoista.

Seuran kesäretki suuntautui Tampereelle Viikinsaaren kesäteatteriin la 19.7. Matka sisälsi laivamatkan, brunssin ja teatteriesityksen ”Likapyykkiä”. Osallistujia oli kolmisenkymmentä. Matkan järjestelyt hoiti Anu Saarelainen.

5. VIESTINTÄ

Saarelaisten Sanomat ilmestyi painettuna kerran. Joulun alla ilmestyneessä lehdessä teemana oli yrittäjäyys, josta kerrottiin Seppo Saarelaisen elämäkerran julkaisemisesta, yrittäjämäisestä neuvokkuudesta tehdystä tutkimuksesta ja sisäisestä yrittäjäyydestä tarinoiden muodossa. Lisäksi lehdissä oli jäsenten esittelyjä, matkakertomuksia, juttuja suvun tapaamisista ja harrastuksista. Lehden toimitti Veijo Saarelainen.

Jäsentiedotteita julkaistiin neljä kappaletta FloMembers-jäsenrekisterin kautta. Tiedotteiden aiheita olivat mm. ystävänpäivä, ennakkotietoa ja terveisiä kesäretkeltä sekä asiaa kirjoista. Jäsenten sähköpostiosoitteita toivottiin lisää.

Jäsenviestintä, tapahtumien ja suku tuotteiden markkinointi ja niistä viestiminen toteutuu aktiivisten hallituksen jäsenten voimin Saarelaisten Sanomissa, verkkosivuilla (saarelaiset.fi) ja Facebookissa (Saarelaisten suku), jossa on kerrottu ajankohtaisia asioita. Nettisivuilta saarelaiset.fi löytyvät mm. Saarelaisten Sanomien sisällysluettelot ja lehdet. Facebookissa on tiedotettu tulevista tapaamisista ja käyty jäsenten välistä keskustelua. Myös monista harrastuksista ja kohtaamisista löytyy hyviä juttuja ja kuvia.

6. SUKUSEURAN TALOUS

Vuonna 2025 Sukuseuran talous kehittyi seuraavasti (vertailu edelliseen vuoteen ja suluissa vuoteen 2023):

Tuloslaskelman mukaan varsinaisen toiminnan loppusummat ovat:

	2025	2024	2023
Tuotot:	2 102,00 (korko 100,00)	10 934,65	(4 520,90 €)
Varainhankinta (jäsenmaksut)	2 582,00	2 250,00	(1 615,00 €)
Kulut:	7 002,97	11 642,38	(8 243,62 €)
Tilikauden yli- / alijäämä:	- 2 215,97	1 633,17	(-2 107,72 €)
Pankkitilin saldo oli tilikauden lopussa:	8 431,39	7 667,36	(4 371,29 €)
Taseen loppusumma:	12 710,39	14 926,36	(15 266,29 €)

Sukuseuran myyntituotevaraston osalta suoritettiin 2 950 euron alaskirjaus, jonka jälkeen tuotevaraston arvoksi jäi 4 282 €.

Rahastonhoitajana toimi Kimmo Saarelainen. Sukuseuran talous on vakaalla pohjalla, kulut ja menot on pidetty kurissa; lisäksi on saatu lahjoituksia. Suurimmat kuluerät olivat Saarelaisten Sanomien painatus ja postitus sekä sukuseuran kotisivujen ylläpito. Muutoin yleiskulut ovat varsin pienet hallituksen jäsenten tekemän talkootyön ansiosta.

Kivijärvellä 12.4.2026

Anita Saarelainen

Kesäretki eversti Sandelsin ja kirjailija Juhani Ahon maisemiin Koljonvirralle

Saarelaisten sukuseura tekee lauantaina 25.7. retken Koljonvirralle lisalmeen. Tutustumme Koljonvirralle kirjailija Juhani Ahon museoon. Hauskuutta on luvassa Koljonvirran teatterissa, jossa näytelmänä on Pokka pitää. Päivän ohjelmaan kuuluu myös lounas Koljonvirran kartanossa.

Kesäretkemme alkaa kello 10 Juhani Ahon museosta, johon tutustumme opastetulla kierroksella. Museon osoite on Ouluntie 37, lisalmi.

Museo on kirjailijan lapsuudenkoti Brofeltin pikkupappila. Museossa ovat myös Suomen sodassa käydystä kuuluisasta Koljonvirran taistelusta sekä kansakoulunopettaja, kirjailija ja kansanedustaja **Alli Nissisen** elämästä kertovat näyttelyt. Kierroksen jälkeen on mahdollisuus pieneen ulkoilulenkkiin. Museon pihapiiristä lähtee noin kilometrin mittainen historiapolku, jolla pääsee tutustumaan Koljonvirran taisteluasemiin. (Lisätietoja: [lisalmen Juhani Ahon museo - lisalmi](#))

Meille on varattu lounas Koljonvirran kartanon kesäravintolassa kello 12. Samalla voi tutustua kartanon ympäristöön. (Lisätietoja: [Tervetuloo Koljonvirralle! - Koljonvirran Kartano](#))

Kesäteatterin esitys alkaa kello 14. **Pokka pitää** on monille tuttu televisiosarjana. Nyt se nähdään näytelmänä. Pääosassa eli Hyacinth Bucketina loistaa **Minna Koskela**, joka on tuttu useista televisiosarjoista (muun muassa *Kumman kaa*). Ohjaajana toimii **Tom Petäjä**. Väliajalla juodaan kahvit/teet. (Lisätietoja: www.koljonvirtateatteri.fi)

Pitkämatkalaiset voivat yöpyä esimerkiksi Koljonvirran kartanossa tai lisalmen keskustassa Sokos Hotel Koljonvirrassa. Tarvittaessa keskustasta järjestyy kimpakyyti Koljonvirralle, joka sijaitsee muutaman kilometrin päässä lisalmen keskustasta. Matkat lisalmeen ja mahdolliset yöpymiset jokainen järjestää itse.

Retkipäivän hinta on 85 euroa. Ilmoittautumiset sukuseuran sihteerille **Pirjo Ruuskalle** 10.6. mennessä puhelimitse 040 715 7211 tai sähköpostitse ruuska.pirjo@gmail.com. Muista ilmoittautuessasi mainita mahdolliset erikoisruokavaliot ja kertoa, jos tarvitset kyydin lisalmen keskustasta Koljonvirralle.

Osallistumismaksu (85 euroa) on maksettava sukuseuran tilille 19.6. mennessä. Tilinumero on FI46 5600 0520 2536 52.

Retki toteutuu, jos ilmoittautuneita on vähintään 20.

Pitääkö pokka? Mukaan sukuseuran retkelle.

KOLJONVIRTA TEATTERI
ROY CLARKE, TOM PETÄJÄ

Lauantaina 25.7. 2026 MINNA KOSKELA

Pokka pitää

7.7.-9.8.26

koljonvirtateatteri.fi
hisalmi tiketti.fi

Klo 10 Juhani Ahon museo
opastettu kierros

Historiapolku n. 1km
Koljonvirran taisteluasemat

Klo 12 lounas
kartanon kesäravintolassa

Klo 14 Pokka pitää -näytelmä
Koljonvirran kesäteatteri

Ilmoittautuminen 10.6. mennessä

Pirjo Ruuska 040 715 7211 tai sähköpostitse ruuska.pirjo@gmail.com

Hinta 85,- koko paketti

19.6. mennessä tilille
FI46 5600 0520 2536 52.

Julkaisuasiaa ja jäsenmaksu

Paperinen lehti tulee taas joulun alla!

Sukukokouksen päätöksenä jätettiin hallituksen harkintaan jäsenlehden julkaiseminen vain kerran vuodessa paperisena postijakelussa. Näin tehtiinkin 2025.

Näin jatketaan myös 2026. Muut vuosittaiset julkaisut lähetetään sähköpostissa tiedotteina sekä julkaistaan nettisivulla pdf -muodossa.

Mikäli jollakulla jäsenellä on ylivoimaisia vaikeuksia lukea nettilehteä, voi ottaa yhteyden puheenjohtajaan, sihteeriin tai muihin hallitusjäseniin. Lehti pyritään siis takaamaan aina kaikille jäsenille!

Tärkeää on myös tiedottaa sähköpostiosoitteensa Mikko Maliselle mikko.i.malinen@gmail.com

Jotta julkaisu on järkevää koota,

tarvitaan tietysti mukavaa luettavaa.

Kaikki tapahtumat suvun piirissä ovat mukavia tiedotettavia, samoin kuvia julkaistaan mielusti.

- matkakokemuksia
- * retkiä maalla ja merellä
- * harrastuksia
- * perhetapahtumia ja kokoontumisia
- * sutkauksia ja pakinoita
- * haastatteluja

Tarinat ja juttuaiheet voi lähettellä sähköpostiin tai ihan perinteisellä kirjeellä hallituksen jäsenille. Ja jos ei kirjoituta, voi vaikka soittaa rimpauttaa. Aikatauluja ei ole, joskin toiveena kevään tarinoinnit huhtikuun loppuun, syksyn lokakuun loppuun.

Sukuseuran jäsenmaksu 20,-/vuosi

sukuseuran tilille,

TILIIHTEYS: FI46 5600 0520 2536 52

perhemaksu (2+2) 30,-, yhteisöt 150,-/vuosi
Ainaisjäsenmaksu 200,-/henkilö, 1500,-/yhteisö
lapset alle 15v. ei maksua.

Muista tiedottaa sähköpostiosoitteesi jäsenkirjurille
mikko.i.malinen@gmail.com

Tiedotteet myös: www.saarelaiset.fi

Facebook: Saarelaisten suku

Yhteystiedot

Anita Saarelainen	puh. 040 059 9090	anita.saarelainen@gmail.com
Anu Saarelainen	puh. 050 415 2414	anusaarelainen@gmail.com
Ari Saarelainen	puh. 040 513 8605	asaarelainen@gmail.com
Kimmo Saarelainen	puh. 040 074 4011	ksaarelainen@outlook.com
Mikko Malinen	puh. 040 828 6343	mikko.i.malinen@gmail.com
Pirjo Ruuska	puh. 040 715 7211	ruuska.pirjo@gmail.com
Pirjo Saarelainen	puh. 040 581 5208	pirjo.saarelainen@saunalahti.fi
Sulo Eskelinen	puh. 040 018 2851	sulo.eskelinen@rantamokit.fi
Veijo Saarelainen	puh. 040 091 3585	veijosarelain@gmail.com

TILIIHTEYS: FI46 5600 0520 2536 52

Jäsenmaksu henkilöt 20,-/vuosi sukuseuran tilille, perhemaksu 30,-, yhteisöt 150,-/vuosi
Ainaisjäsenmaksu 200,-/henkilö, 1500,-/yhteisö
lapset alle 15 v. ei maksua.

Jäsenrekisteriä hoitaa Mikko Malinen.

Jäsenetuna lehti 1/vuodessa/talous, linkki sukuseuran sivustolle ja nettijulkaisuihin,
alennuksia seuran tuotteista ja retkistä, osallistumisoikeus sukupäiviin ja sukukokouksiin.

Kirjatilaukset: Veijo Saarelainen tai muut hallitusjäsenet.

Ilmoitukset, kuvat ja jutut lehteen: Anita Saarelainen tai Veijo Saarelainen

Nettisivu: www.saarelaiset.fi

FB-sivu: <https://www.facebook.com/groups/98483664314>

Kuvia suvun asuinsijoilta

Vinkki sukututkimukselle:

Pasi Helminen on julkaissut uuden, 52-sivuisen Sukututkimuksen ensimmäiset askeleet -PDF-oppaan. Se on tehty helpottamaan harrastuksen aloittamista ja opastamaan vasta-alkajia digitaalisten arkistojen (kuten HisKi, Digihakemisto, Katiha ja SSHY) käytössä.

Opas säästää aloittelijalta kymmeniä tunteja aikaa ja auttaa välttämään yleisimmät sudenkuopat heti alusta alkaen.

Lue lisää ja tilaa opas täältä: www.sukututkija.fi/PDF-oppaat/

Mainittakoon myös että Helminen julkaisee tämän oppaan jatkoksi laajemman Sukututkimuksen perusoppaan (39 s.), joka syventää osaamista entisestään mm. DNA-tutkimuksen ja vanhojen käsialojen parissa.

Hyvää Äitienpäivää!

Lehti jäsenille osoitteessa: www.saarelaiset.fi

Käyttäjätunnus: Saarelaiset

Salasana: eskonlatu

